

Tionde eller glass?

Katy kunde betala tillbaka det senare, eller hur?

Mikaela Wilkins

(Baserat på en sann berättelse)

Det här hände i USA.

Katy och hennes bror Christian ställde sina cyklar i gräset.

"Vill du köpa glass i affären?" frågade Christian.

"Ja!" sa Katy. Det var varmt ute och det var jobbigt att cykla. Glass lät perfekt!

Katy sprang in. Hon hittade den lilla väskan där hon förvarade sina pengar. När hon öppnade den rynkade hon pannan. Hon hade inte tillräckligt med pengar till glass.

Sedan tittade hon på burken med pengar på hyllan. Hon förvarade tiondepengarna där för att ge till biskopen. Det fanns tillräckligt med pengar till glass däri!

Katy tog lite pengar från sin tiondeburk. Sedan skyndade hon och Christian till affären och valde smakerna de ville ha. Katy kände sig lite skyldig när hon slickade på sin chokladglasstrut. Men hon hade inte tagit så mycket pengar. Hon kunde betala tillbaka det senare.

Några veckor senare gick Katy för att köpa glass igen. Hon hade fortfarande inte tillräckligt med pengar, så hon tog lite mer från sin tiondeburk. *Jag ska betala tillbaka det också*, sa hon till sig själv.

Katy fortsatte att ta pengar från sin tiondeburk. Hon lovade alltid att betala tillbaka pengarna. Men det blev svårt att komma ihåg hur mycket hon hade tagit. Och hon hade inte tillräckligt med pengar för att ersätta dem.

Snart var det dags för familjens tiondeintervju. De skulle träffa biskop Leavitt. Han skulle fråga var och en av dem om de hade betalat ett fullt tionde på alla pengar de hade tjänat det året.

Den söndagen lade Katy resten av tiondepengarna i ett kuvert och gav dem till biskopen. Men hon visste att det inte räckte. Hon hade ont i magen.

Senare satt Katys familj tillsammans på biskop Leavitts kontor.

"Betalar du ett fullt tionde?" frågade biskop Leavitt Christian.

"Ja!" sa Christian.

Katy skruvade på sig på stolen. Var det okej att säga till honom att hon också betalade ett fullt tionde? Hon hade inte betalat allt sitt tionde *än*, men hon skulle göra det!

"Betalar du ett fullt tionde?" frågade biskop Leavitt Katy.

Katy tittade ner. Det vore fel att ljuga.

"Nej", sa hon tyst. "Jag använde en del av mina tiondepengar till att köpa glass."

"Jag vet att vår himmelske Fader är tacksam för det tionde du betalade. När vi gör ett felaktigt val kan vi omvända oss och försöka göra bättre ifrån oss." Biskop Leavitt log mot Katy. "Jag vet att du kommer att försöka betala allt ditt tionde i framtiden."

Katy nickade. Hon ville betala fullt tionde!

Nästa gång Katy tjänade lite pengar lade hon tio procent i tiondeburken. Sedan lade hon dit lite mer. *Räcker det här för att ersätta det jag tog?* undrade hon. Hon lade dit ännu mer, för säkerhets skull.

Men hon hade fortfarande skuld känslor. Hon kanske kunde betala ännu mer tionde tills hon kände att hon hade ersatt allt. Hon lade huvudet i händerna.

Mamma kom in i rummet. "Vad är det som är fel?"

Katy suckade. "Jag vet inte hur mycket tionde jag behöver betala för att kompensera för det jag har gjort av med."

Mamma gav Katy en kram. "Jag är glad att du vill ordna upp ditt misstag", sa hon. "Men ibland behöver vi bara börja där vi är och försöka igen. Vår himmelske Fader förlåter oss när vi gör vårt bästa för att omvända oss."

Var det sant? Till och med vad det gällde hennes tiondemisstag?

När mamma hade gått bad Katy. "Käre himmelske Fader, jag är ledsen att jag inte betalade allt mitt tionde. Jag vill betala tillbaka det, men jag vet inte hur mycket jag är skyldig. Förlåter du mig och låter mig börja om och försöka igen?"

Katy kände sig fridfull. Det kändes bra att be om förlåtelse. Hon visste att hennes himmelske Fader skulle hjälpa henne att göra bättre ifrån sig från och med nu! ●